

മി. സ്പീക്കർ : ബഹുമാനപ്പെട്ട സിവിൽസപ്ലൈസ് വകുപ്പുമന്ത്രിയുടെ വിശദീകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അടിയന്തിരപ്രമേയത്തിന് അനുമതി നിഷേധിക്കുകയാണ്.

IV ശ്രദ്ധക്ഷണിക്കൽ

(1) കൈത്തറിമേഖലയിലെ തൊഴിലാളികളും കൈത്തറി സഹകരണ സംഘങ്ങളും നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ

ശ്രീ. എ. കെ. ശശിന്ദ്രൻ : സർ, കേരളത്തിന് പ്രശസ്തി നേടിക്കൊടുത്ത

ഒരു പരമ്പരാഗത വ്യവസായമാണ് കൈത്തറി. പക്ഷേ ഇന്ന് സർക്കാരിന്റെ അനാസ്ഥമൂലം, അതിനോടുള്ള ലാഭവബുദ്ധിയോടെയുള്ള മീപനം കാരണം, ആ വ്യവസായം ഓരോ ദിവസം കഴിയുംതോറും ഇഞ്ചിഞ്ചായി നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഏതാണ്ട് മൂന്നരലക്ഷത്തോളം വരുന്ന തൊഴിലാളികൾ കൈത്തറി മേഖലയെ ആശ്രയിച്ച് ഇപ്പോഴും ജീവിക്കുന്നുണ്ട്. അവർ കഴിഞ്ഞ ഒന്നരമാസക്കാലമായി തൊഴിലില്ലായ്മമൂലം ദാരിദ്ര്യവും കൊടുപ്പിപ്പണിയും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കൈത്തറിത്തൊഴിലാളികളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് സഹകരണമേഖല ഈ രംഗത്ത് വന്നത്. സഹകരണമേഖലയിലേക്ക് കൈത്തറിത്തൊഴിലാളികളിൽ 60 ശതമാനത്തിനേയും കൊണ്ടുവരാൻ നമുക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ആ സഹകരണമേഖലയും ഗവൺമന്റിന്റെ കാര്യക്ഷമമായ ശ്രദ്ധ കിട്ടാത്തതുമൂലം, ആവശ്യംനുസരണം അത്യാവശ്യ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചെയ്യേണ്ടത് ചെയ്യാത്തതും കൊണ്ട് തകരുകയും അവിടെ ഉൽപ്പാദനം സ്തംഭിക്കുകയും ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ കെട്ടിക്കിടക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ്.

അതുപോലെതന്നെ കൈത്തറി വ്യവസായത്തിന് ഒരു ആശ്വാസ നല്കിയായി, പലപ്പോഴും ഒരു രക്ഷകൻ എന്ന നിലയിൽ രംഗത്തു വരുന്നത് റിബേററായിരുന്നു. ആ റിബേററു ഇനത്തിൽ സഹകരണ സംഘങ്ങൾക്ക് കിട്ടാനുള്ള കാശിനെക്കുറിച്ച് ഒരുപാട് മുറവിളികൾ ഈ സഭാതലത്തിൽ ഉയർന്നുവന്നതാണ്. ഓരോ സഹകരണ സംഘത്തിനുമായി ഇന്നു കിട്ടാനുള്ള തുക പരിശോധിച്ചു നോക്കിയാൽ അത് ഏകദേശം ഏഴുകോടി രൂപയ്ക്കും ഒൻപതു കോടി രൂപയ്ക്കും ഇടയിൽ വരും. 1984 മുതൽ കിട്ടാക്കടമായിക്കിടക്കുന്ന ഈ റിബേററു കിട്ടാത്തതുകൊണ്ട് തൊഴിലാളികൾക്ക് കൂലികൊടുക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ആ വ്യവസായത്തിനാവശ്യമായ നൂലും മറ്റു കാര്യങ്ങളും വാങ്ങി ഉൽപ്പാദനം നടത്താൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഒരുഭാഗത്ത് ഉൽപ്പാദനം സ്തംഭിക്കുകയും മറുവശത്ത് ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ കെട്ടിക്കിടക്കുകയും അതേസമയംതന്നെ സർക്കാരിൽനിന്നും കിട്ടാനുള്ള കാശ് കിട്ടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു ദുഃസ്ഥിതി മരുന്നെങ്കിലും വ്യവസായത്തിനുണ്ടായെന്നു ചോദിച്ചാൽ, ഇല്ല എന്നാണ് ഉത്തരം.

സർ, സഹകരണമേഖലയിൽപ്പെടാത്ത ഏതാണ്ട് ഒന്നര ലക്ഷത്തോളം പരമ്പരാഗത തൊഴിലാളികൾ ഈ മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. അവർക്ക് വ്യവസായത്തിനാവശ്യമായ നൂൽ ന്യായമായ വിലയ്ക്ക് കിട്ടുന്നില്ല. നൂലിന് ആഴ്ചതോറും അല്ലെങ്കിൽ മാസംതോറും, അല്ലെങ്കിൽ കരാലപ്പട്ടത്തിന് നൂസരിച്ച് വിലയിൽ വ്യത്യാസം വരുന്നു. നൂലിന് ക്ഷാമമില്ലെങ്കിൽപോലും നൂലിന്റെ വില ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിക്കുന്നു. മറ്റു സാധനങ്ങളുടെ വില വർദ്ധിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് സാധനങ്ങൾ വാങ്ങി തുണി ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല.

ഈ മേഖല നേരിടുന്ന മറ്റൊരു പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രശ്നം മാർക്കറ്റിംഗിന്റേതാണ്. മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും കൈത്തറിത്തുണികൾ നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തു കൊണ്ടുവന്നു വിറ്റഴിക്കുന്നു. അതു തടയണമെന്നു പലപ്പോഴും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടും പരിഹാരമുണ്ടായിട്ടില്ല. ദേശീയ മിനിമം വേതനത്തെ കുറിച്ച് ഇവിടെ മന്ത്രിമാർ വാതോരാതെ സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ദേശീയ മിനിമം വേതനം ഇല്ലെങ്കിലും മേഖലാടിസ്ഥാനത്തിൽ ദക്ഷിണമേഖലാ മിനിമം വേജ് എങ്കിലും നടപ്പാക്കണം എന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഈ മേഖലയിലെ തൊഴിലാളികൾ നിരന്തരമായി സമരം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 'പരിഗണിക്കാം' എന്നാണ് ഇതിന് പലപ്പോഴും കിട്ടിയിട്ടുള്ള മറുപടി. ഈ തൊഴിൽ മേഖലയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു ക്ഷേമപദ്ധതി ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് ഈ നിയമസഭ പലപ്പോഴായി ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ ക്ഷേമ പദ്ധതിയെക്കുറിച്ചും ഇന്നുവരെ ആരും അനങ്ങുന്നില്ല. കൈത്തറിയെ രക്ഷിക്കാൻ ഒരു ടെക്നിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് സ്ഥാപിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടു. പക്ഷേ ബഡ്ജറ്റ് വായിച്ചപ്പോൾ മനസ്സിലായി, പരമ്പരാഗത വ്യവസായത്തെ ആകെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടും പ്രത്യേകിച്ച് കൈത്തറിമേഖലയെ ആകെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് ബഡ്ജറ്റിൽ തുക വകയിരുത്തിയിരിക്കുന്നത് എന്ന്. കൈത്തറിത്തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതം ദുഃസഹമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരം കാണണമെന്നു വശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ആ തൊഴിലാളികൾ ഇന്ന് എല്ലാ ജില്ലാ ആസ്ഥാനങ്ങളിലും പ്രക്ഷോഭം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ പട്ടിണി ജാഥകൾ നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പട്ടിണി കിടക്കുന്ന ആ തൊഴിലാളികൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ഒരു റിലീഫ് എന്ന നിലയിൽ സൗജന്യ റേഷൻ അനുവദിച്ചു കൊടുക്കാൻ കഴിയുമോയെന്ന കാര്യം സർക്കാർ അടിയന്തിരമായി പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്.

അതുപോലെതന്നെ മിനിമം വേജസിനെക്കുറിച്ച് ചർച്ചചെയ്യാൻ തയ്യാറാകണം. മാർക്കറ്റിംഗ് കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഗൗരവമായ ഒരു ചർച്ച ഇന്നുവരെ നടന്നിട്ടില്ല. റിബേറ്റ് ഇനത്തിൽ അവർക്ക് കൊടുക്കാനുള്ള സംഖ്യയെപ്പറ്റി ഞാൻ നേരത്തെ പറയുകയുണ്ടായി. ആ മേഖലയെ ബാധിക്കുന്ന ഗുരുതരമായ പ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ലാലവബുദ്ധിയോടുകൂടി ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിനു പകരം ഗൗരവതരമായി ചർച്ചചെയ്യണം. ഇന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്ന സൊസൈറ്റികളുടെ സ്ഥിതിയെന്താണ്. ആ സൊസൈറ്റികൾ നല്ല നിലയിൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതിനും നിലനിറുത്തുന്നതിനും വേണ്ടി എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്. അവർക്ക് മൂലധനം കൊടുക്കാൻ, വർക്കിംഗ് ക്യാപ്പിറ്റൽ എന്ന നിലയിൽ വല്ലതും കൊടുക്കാൻ കഴിയുമോ, ഈ വക കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു ഉന്നതതല ചർച്ച നടത്തുന്നതിനുപോലും ഇന്നുവരെ ഈ സർക്കാരിന് നേരമുണ്ടായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇനിയെങ്കിലും അൽപ്പം സമയം ഈ പാവപ്പെട്ട തൊഴിലാളികൾക്കുവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കണം. അവരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി ചർച്ച ചെയ്യണം. ഹാൻഡ് സൂം ഹാൻഡീവും ഈ സംസ്ഥാനത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഹാൻഡ് സിനും പരാതികളുണ്ട്. ഹാൻഡീവിനും പരാതികളുണ്ട്. ആ മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സംഘങ്ങൾക്ക് പരാതിയാണ്. അതിനുവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും പരാതിയാണ്. എല്ലാവരെക്കൊണ്ടും പരാതി പറയിപ്പിക്കുന്ന ഈ മേഖലയെ പരാതിയിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് അപേക്ഷിക്കാനുള്ളത്.

ഒന്നുറങ്ങു നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഞാൻ വയ്ക്കുകയാണ്. ഒന്ന്, അടിയന്തിരമായി ഈ തൊഴിലാളികൾക്ക് സൗജന്യ റേഷൻ നൽകാൻ കഴിയുമോയെന്നു്

പരിശോധിക്കണം. അതുകൊടുക്കാൻ ഗവൺമെന്റ് തയ്യാറാകണം. രണ്ട്, അവർക്ക് ഭേദമായ മിനിമം വേതനം ഏർപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ മേഖലാ ടിസ്ക്മാന്തത്തിലുള്ള മിനിമം കൂലി നിശ്ചയിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അയൽ സംസ്ഥാനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ചർച്ച നടത്തി കഴിയുന്നതുവേഗം ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തണം. റിബേറ്റ് ഇനത്തിൽ കൊടുത്തു തീർക്കാനുള്ള തുക ഈ മാസംതന്നെ കൊടുത്തു തീർക്കണം. ഇപ്പോൾ കുടിശ്ശിക തീർക്കാൻ വേണ്ടി കുറെ തുക നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നാണ് പറയുന്നത്. അതുപോലെ ഈ വർഷം മിച്ച ബഡ്ജറ്റായതുകൊണ്ട് ആ മിച്ച ബഡ്ജറ്റിൽ നിന്നും കുറെ തുകയെടുത്ത് പാവപ്പെട്ട കൈത്തറിത്തൊഴിലാളികളെ, ആ മേഖലയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് വേണ്ടതു ചെയ്യണം. ഈ പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം സമഗ്രമായി ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിനും ആ മേഖലയെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള മാസ്റ്റർ പ്ലാൻ തയ്യാറാക്കുന്നതിനും ബന്ധപ്പെട്ടവരെയെല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി താമസംവിനാ ചർച്ച നടത്തണം. എന്നഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഒരിക്കൽക്കൂടി ഈ കാര്യത്തിലേക്ക് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുന്നു.

വ്യവസായ വകുപ്പുമന്ത്രി (ശ്രീ. ഇ. അഹമ്മദ്) : സർ, കൈത്തറി രംഗത്തെ സംബന്ധിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഇവിടെ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഗവൺമെന്റിന്റെ സജീവമായ ശ്രദ്ധയിലുള്ളതാണ്. എന്നാൽ കൈത്തറി വ്യവസായത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങളെ ഗവൺമെന്റ് ലഘുവബുദ്ധിയോടുകൂടിയാണ് നോക്കിക്കാണുന്നത് എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയെ ഞാൻ നിഷേധിക്കുന്നു. കൈത്തറി വ്യവസായത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ ഗൗരവത്തോടുകൂടി അപ്പോൾ വേണ്ട നടപടികൾ ഗവൺമെന്റ് ഫലപ്രദമായി എടുത്തിട്ടുണ്ട് എന്നു പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ ഗവൺമെന്റ് അധികാരത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം എടുത്തിട്ടുള്ള നടപടികൾ വീക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ, മറ്റൊരാൾ ഗവൺമെന്റിനേക്കാളും കൈത്തറി രംഗത്തിന് സജീവമായ പരിഗണനയും അതിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ആവശ്യമായ ഫലപ്രദമായ നടപടികളും എടുത്തിട്ടുണ്ട് എന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ റിബേറ്റാണ് ഈ വ്യവസായത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രധാനപ്പെട്ട ആശങ്കകേന്ദ്രം. എന്നാൽ റിബേറ്റിന്റെ കാര്യത്തിൽ മുൻ ഗവൺമെന്റുകളിൽനിന്നും വിഭിന്നമായി വളരെയധികം സഹായകരമായ നിലപാടാണ് ഈ ഗവൺമെന്റ് എടുത്തത്. 1976-77 മുതൽ 1981-82 വരെയുള്ള ആറുവർഷങ്ങളിലായി നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ഗവൺമെന്റുകൾ ആകെ റിബേറ്റ് അനുവദിച്ചത് 354 ദിവസങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ഈ ഗവൺമെന്റ് അധികാരത്തിൽവന്ന 1982 മുതൽ ഇതുവരെയുള്ള നാലു വർഷത്തിൽ റിബേറ്റ് അനുവദിച്ചത് 396 ദിവസങ്ങളാണ്. ആറുവർഷമായി 354 ദിവസം റിബേറ്റ് കൊടുത്ത കേരളത്തിൽ നാലുവർഷംകൊണ്ട് 396 ദിവസത്തെ റിബേറ്റ് ഈ ഗവൺമെന്റ് അനുവദിച്ചത് ഈ വ്യവസായത്തോട് ലഘുവബുദ്ധിയോടുകൂടിയുള്ള സമീപനം സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടാണോയെന്ന് ആലോചിച്ചാൽ മതി.

അതുപോലെതന്നെ റിബേറ്റ് കുടിശ്ശിക കൊടുക്കുന്നതിലും ഈ ഗവൺമെന്റിന്റേതും ഒരു സർവ്വകാല റിക്കാർഡാണെന്നു പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 1985-86-ൽ ഇന്നേ തീയതിവരെയായെങ്കിലും കുടിശ്ശിക 663 ലക്ഷം രൂപയാണ്. എന്നാൽ മിനിഞ്ഞാണ് ഈ സഭ അനുവദിച്ച അപ്രോപ്രിയേഷൻ ബില്ലിൽ 200 ലക്ഷം രൂപ കൊടുക്കാൻ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ 200 ലക്ഷം രൂപ കൊടുത്താൽ 463 ലക്ഷം രൂപ മാത്രമാണ് ഇന്നത്തെ ദിവസംവരെ കൊടുക്കാനുള്ളത്. ഇന്നു നമ്മൾ പാസാക്കുന്ന ബഡ്ജറ്റിൽതന്നെ 400 ലക്ഷം രൂപ വകയിരുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഇന്നത്തെ ബഡ്ജറ്റുകൂടി അവതരിപ്പിച്ചു

കഴിഞ്ഞാൽ റിബേററ് ഇനത്തിൽ ബാക്കി വരുന്നത് വെറും 63 ലക്ഷം രൂപ മാത്രമാണ്. റിബേററിന്റെ കണക്കുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഇനി ഏതാണ്ട് 400 ലക്ഷം രൂപയേ വരുകയുള്ളൂ. അതിനുമുമ്പ്പൊരിക്കലും ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിക്കുന്ന പണം ഇത്രയും കുറഞ്ഞുവന്നിട്ടില്ല. ഇനിയുള്ള സെയിൽ സിന്റെ പണം മാത്രമേ വരികയുള്ളൂ.

1986 മാർച്ച് മാസം 31-ാം തീയതി വരെ 463 ലക്ഷം രൂപ കുടിശ്ശികയുള്ളപ്പോൾ 1986-87 ലേക്കുള്ള ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളത് 400 ലക്ഷം രൂപയാണ്. ഇതുവരെയും ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു നിലപാട് ഒരു ഗവൺമെന്റും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ശക്തമായി ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കാനാണ് ഞാനിതു പറയുന്നത്. ഹാൻഡ്സിനെപ്പറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞു. സർക്കാർ ജീവനക്കാർ ഹാൻഡ്സിൽ നിന്ന് തവണകളായി വാങ്ങുന്ന ഉണ്ടാകുന്ന കുടിശ്ശിക അവസാനിപ്പിക്കാൻ ഒരു പുതിയ പദ്ധതി ഗവൺമെന്റ് ആവിഷ്കരിച്ചു. അതനുസരിച്ച് ഏതെങ്കിലും സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥൻ ഇത് വാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവരുടെ ശമ്പളത്തിൽനിന്ന് ഹാൻഡ്സിന് നേരിട്ട് ലഭിക്കാനുള്ള ഒരു നടപടിയാണ് ഗവൺമെന്റ് കൈക്കൊണ്ടത്. പഴയ കാലങ്ങളിൽ ഈ വകയിൽ കുടിശ്ശിക വളരെയധികം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഹാൻഡ്സ് ഏതാണ്ട് ശരാശരി 44.96 ലക്ഷം രൂപയാണ് നൽകി വന്നതെങ്കിൽ ഈ ഗവൺമെന്റ് വന്നതിനുശേഷം 71.58 ലക്ഷം രൂപയായിട്ട് ഉയർത്തി എന്നുള്ളതും ഞാനിവിടെ പറയാനാഗ്രഹിക്കുകയാണ്. മാത്രമല്ല, ഈ ഗവൺമെന്റ് പ്രാഥമിക സഹകരണ സംഘങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ചില നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 53.77 ലക്ഷം രൂപ വിവിധ ഇനങ്ങളിലായി ഹരിജന-ഗിരിജന സംഘങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മാത്രം ഈ ഗവൺമെന്റ് ചെലവഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1250 പ്രാഥമിക സംഘങ്ങൾക്ക് 126.34 ലക്ഷം രൂപ ഈ ഗവൺമെന്റ് വിതരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 13.49 ലക്ഷം രൂപ ചെലവുചെയ്ത് 3978 തരികൾ ഈ ഗവൺമെന്റ് വന്നതിനുശേഷം നവീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാത്രമല്ല, നെയ്ത്തു സഹകരണസംഘങ്ങളിൽ അംഗങ്ങളായ 3690 നെയ്ത്തുകാർക്ക് മുന്നേക്കാൽ ലക്ഷം രൂപ ഓഹരി മൂലധനം ഈ ഗവൺമെന്റ് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. സ്വന്തം തരികളില്ലാത്ത 576 നെയ്ത്തുകാർക്ക് തറിവാങ്ങാൻ 10.16 ലക്ഷം രൂപ ഈ ഗവൺമെന്റ് വിതരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 15.43 ലക്ഷം രൂപ 728 നെയ്ത്തുകാരുടെ ഭവനങ്ങൾ റിനോവേറ്റ് ചെയ്യാൻ ഈ ഗവൺമെന്റ് കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഭവന നവീകരണത്തിന് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടായിരം രൂപ അപ്ലോപ്തമാണെന്ന് ബോധ്യമായതിനെത്തുടർന്ന് നെയ്ത്തുകാർക്ക് പതിനയ്യായിരം രൂപ വരെ സഹായം ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഭവന നിർമ്മാണ പദ്ധതിയ്ക്ക് രൂപം നൽകുകയും അത് കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിന് സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിനു പുറമെ ത്രിഫ്റ്റ് ഫണ്ട് പദ്ധതി കേന്ദ്രപദ്ധതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇവിടെ നടപ്പിലാക്കിവരുകയാണ്. എൻ. സി. ഡി. സി. മുഖാന്തിരമുള്ള സഹായരത്നം 51.19 ലക്ഷം രൂപ ഈ ഗവൺമെന്റ് വന്നതിനുശേഷം പല സഹകരണസംഘങ്ങൾക്കും വാങ്ങിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ക്യാഷ് ക്രെഡിറ്റിന്റെ കാര്യത്തിലും ഹാൻഡ്സിനും ഹാൻഡ്വിവിനും ഈ ഗവൺമെന്റ് പരമാവധി സഹായം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെല്ലാം പുറമേ ഒരു കാര്യംകൂടി വ്യക്തമാക്കാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ആറാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ കേരളത്തിലെ കൈത്തറി വ്യവസായത്തിന് നീക്കിവച്ചത് 14.30 കോടി രൂപയായിരുന്നുവെങ്കിൽ വക മാറ്റിയതിലൂടെയും മാറ്റം ഈ രംഗത്ത് 22.72 കോടി രൂപ ഈ ഗവൺമെന്റ് ഈ രംഗത്ത് ചെലവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പദ്ധതിക്കാലത്ത് നീക്കിവച്ചത് 14 കോടി 30 ലക്ഷം രൂപയാണെങ്കിൽ ചെലവഴിച്ചത് 22 കോടി 72 ലക്ഷം രൂപയായിരുന്നു. ഇതൊക്കെ നടത്തിയിട്ടും എന്റെ ബഹുമാന്യനായ സഹപ്രവർത്തകൻ ഗവൺമെന്റ് ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെന്നു പറഞ്ഞതിൽ എനിക്ക് സങ്കടമുണ്ട്.

2/2512/V.

മറ്റൊരു കാര്യം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്, മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന് തുണിത്തരങ്ങൾ വരുന്നു എന്നാണ്. നിർഭാഗ്യവശാൽ പല സഹകരണസംഘങ്ങളും റിബേറ്റ് വെട്ടിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടത്തി. ഇതു സംബന്ധിച്ച് മിന്നൽ പരിശോധന നടത്തിയപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരം ജില്ലയിൽ മാത്രം 142 കേസുകൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു. 2524 ഇല്ലാത്ത തരികളുടെ പേരിൽ തുണി സംഭരിച്ച് റിബേറ്റ് വാങ്ങി എന്നതിന്റെ പേരിലാണ് 142 കേസുകൾ പിടിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിനുപുറമെ റിബോറിന്റെ കണക്കിൽ കൃത്രിമം കാണിച്ചതിന് 314 കേസുകൾ ഈ ജില്ലയിൽത്തന്നെ പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണൊരു സ്പെഷ്യൽ സർവ്വേ നടത്തിയത്. സ്പെഷ്യൽ സർവ്വേ നടത്തിയത് യഥാർത്ഥ തരികളുടെ എണ്ണം കണ്ടുപിടിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ്. ലാൽബഹദൂർ ശാസ്ത്രി എഞ്ചിനീയറിംഗ് റിസർച്ച് ആൻഡ് കൺസൾട്ടൻസി സെൻറർ; ഇൻഡ്യാ ഗവൺമെന്റിന്റെ സ്റ്റാൻഡറഡൈസേഷൻ ക്വാളിറ്റി കൺട്രോൾ യൂണിറ്റ്; ഡയറക്ടറേറ്റ് ഓഫ് എക്കണോമിക്സ് ആൻഡ് സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്സ്, ഹാൻഡ്ലും ഡയറക്ടറേറ്റ് ഈ നാലു വിഭാഗവും കൂടി യോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് സഹകരണമേഖലയിലുള്ള തരികളുടെ എണ്ണം കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള സർവ്വേ നടത്തിയത്. അതും തികച്ചും ശാസ്ത്രീയമായിട്ടാണ് നടത്തിയത്. ഇതിൽനിന്ന് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ എത്ര തരികളുണ്ടെന്നുള്ളത് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. ആരെക്കെ കുറും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ശരി അവരുടെ പേരിൽ നടപടിയെടുക്കുന്നതിന് ഗവൺമെന്റ് ഒരിക്കലും മടിക്കില്ല.

മറ്റൊരു കാര്യം ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞത് റീജിയണൽ വേജ സ്മിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്. എന്നിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിടത്തോളം വേതന നിരക്ക് ഏകീകരിക്കാൻ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റ് തൊഴിൽ മന്ത്രിമാരുടെ ഒരു ക്രൈസ് പാർട്ടിന്റെ സമ്മേളനത്തിലൂടെ ഇത് ചർച്ച ചെയ്യണമെന്ന കേരളത്തിന്റെ ആവശ്യം പരിഗണിച്ചു എന്നാണറിയുന്നത്. തീരുമാനമൊന്നുമായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ വ്യവസായത്തിൽ അപ്പപ്പോഴുള്ള എല്ലാ വിഷമതകളും തീർക്കാൻ ഗവൺമെന്റ് ഫലപ്രദമായ നടപടികളെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇനിയും എടുക്കുന്നതാണ്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് യാതൊരാൾക്കും വേണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

ശ്രീ. എ. കെ. ശശീന്ദ്രൻ : ഇവിടെ പട്ടിണി കിടക്കുന്ന തൊഴിലാളികളുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത പരിഗണിച്ച് അവരുടെ പട്ടിണിക്ക് അടിയന്തിരാശ്വാസം നൽകുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കാമോ? ഇപ്പോൾ നിലനിൽക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആ മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന തൊഴിലാളി സംഘടനകൾ, സഹകരണ സംഘങ്ങൾ, അപ്പക്സ് സൊസൈറ്റി, ഹാൻഡ്വിവ്, എന്നിവയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമായിട്ട് ചർച്ച നടത്തി ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ സോൾട്ട് ഔട്ട് ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുമോ?

ശ്രീ. ഇ. അഹമ്മദ് : അത് സാധാരണ നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. പട്ടിണി ഹാൻഡ്ലുമിനെ മാത്രം ബാധിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നമല്ല. അത് പൊതുവായിട്ടുള്ളതാണ്. അത് പൊതുവായിട്ടു മാത്രമേ കാണാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

മി. സ്പീക്കർ : ഇനി ഒരു ശ്രദ്ധക്ഷണിക്കൽ പ്രമേയം കൂടിയുണ്ട്. അതുകഴിഞ്ഞ് സബ്മിഷനുകൾ കൂടെയധികമുണ്ട്. പിന്നെ മേശപ്പുറത്തുവയ്ക്കുന്ന കടലാസുകൾ, റിപ്പോർട്ടുസമർപ്പണം, ധനകാര്യബില്ലിന്റെ അവതരണം, അനൗദ്യോഗികംഗങ്ങളുടെ കാര്യം, അപ്രോപ്രിയേഷൻ ബിൽ

പാസ്സാക്കുക തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു തീർക്കാൻ ഉണ്ട്. അതിനാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ ഇനങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ച സമയത്തിൽനിന്നും അല്പം വൈകി മാത്രമേ തുടങ്ങാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. പ്രസ്തുത സമയമാറ്റത്തിന് സഭയ്ക്ക് സമ്മതമാണെന്നു കരുതുന്നു.

(സഭ സമ്മതിച്ചു)

(2) യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഗ്രാന്റ്സ് കമ്മീഷന്റെ

അംഗീകാരം ലഭിക്കാത്തതുമൂലം ഗാന്ധിജി

യൂണിവേഴ്സിറ്റി നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ

ശ്രീ. കെ. സി. ജോസഫ് : സർ, ഗാന്ധിജി യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ അനാഥാവസ്ഥ ഈ സഭയിൽ പലതവണ ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. 1983 ഒക്ടോബർ മാസം രണ്ടാം തീയതി ആരംഭിച്ച, അഭിവൃദ്ധനായ രാഷ്ട്രപിതാവിന്റെ നാമധേയത്തിൽ ആരംഭിച്ച, ഗാന്ധിജി യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഇപ്പോഴും അനാഥാവസ്ഥയിലാണ് എന്നു പറയേണ്ടി വന്നതിൽ എനിക്ക് റബ്ബറുണ്ട്. ഇതുവരെ ഈ യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്ക് യു. ജി. സി. അംഗീകാരം കൊടുത്തിട്ടില്ല. ഈ സഭയിൽ കഴിഞ്ഞ തവണ പല പ്രാവശ്യം ഈ കാര്യം ഉന്നയിച്ചതാണ്. യു. ജി. സി. യുടെ അംഗീകാരം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിലും മറ്റു യൂണിവേഴ്സിറ്റികൾ ഗാന്ധിജി യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ ബിരുദം അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട 68 കോളേജുകൾ ഈ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കീഴിലുണ്ട്. ഇതിൽപ്പെട്ടത് ഈ കോളേജുകൾക്ക് വലിയ നിർഭാഗ്യമായിരിക്കുകയാണ്. വെളുക്കാൻ തേച്ചത് പാണ്ടായി എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെയാണിത്. ഗാന്ധിജി യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലേക്ക് മാറിയതുമൂലം മുമ്പ് കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലായിരുന്ന കോളേജുകളുടെ വികസനംപോലും സ്തംഭനാവസ്ഥയിലാണ്. ഇപ്പോഴും ഗാന്ധിജി യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് വാടക കെട്ടിടത്തിലാണ്. ഷോപ്പിംഗ് കോംപ്ലക്സിലെ ഒരു മുറിയിൽ. വളരെയധികം അപമാനകരമായ ഒരു കാര്യമായിട്ട് 112 ഏക്കർ സ്ഥലം അക്വയർ ചെയ്യാനുള്ള നടപടികൾ ആരംഭിച്ചു. അക്വിസിഷൻ സംബന്ധിച്ചുള്ള തർക്കങ്ങളുണ്ടായി. തർക്കങ്ങളുണ്ടായ സാഹചര്യമൊഴിവാക്കിയാൽ പോലും 100 ഏക്കർ സ്ഥലം അക്വയർ ചെയ്യാമായിരുന്നു. അതിനുപോലും നടപടി സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. 50 ഏക്കറിന്റെ അക്വിസിഷൻ നടപടികളാരംഭിച്ചു എന്നു പറയുന്നു. അതിന്റെ പ്രതിഫലമായ ഒന്നുകാൽകോടി രൂപയിൽ ഒരു നയാപൈസപോലും ഇന്നുവരെ കൊടുത്തിട്ടില്ല. അക്വിസിഷൻ ആവശ്യമായ തുക ഗവൺമെന്റ് നീക്കിവയ്ക്കണം. ആ ഷോപ്പിംഗ് കോംപ്ലക്സിൽ ഒരു മാസം നൽകുന്ന വാടക 38,000 രൂപയാണ്. അതായത് 1984 ആഗസ്റ്റ് 18-ാം തീയതി മുതൽ ഇന്നുവരെ ഷോപ്പിംഗ് കോംപ്ലക്സിൽ വാടകയിനത്തിൽ ഏഴരലക്ഷം രൂപ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. യു. ജി. സി. അംഗീകാരം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ കെട്ടിടത്തിനുവേണ്ടി, ലൈബ്രറിക്കുവേണ്ടി, ലാബ്രട്ടറിക്കുവേണ്ടി ഗണ്യമായ സഹായം ലഭിക്കേണ്ടതാണ്. അംഗീകാരം ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ആ പണം ലാപ്സായിപ്പോകുന്നു. സാധാരണഗതിയിൽ ഒരു പുതിയ യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്ക് ഒരു വർഷം ഏകദേശം രണ്ടുകോടി രൂപ സഹായം ലഭിക്കും. ആ കണക്കിനാണെങ്കിൽ 1983-ൽ സ്ഥാപിച്ച നമ്മുടെ ഗാന്ധിജി യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്ക് ഇന്നുവരെ അംഗീകാരം ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഏതാണ്ട് 65 കോടിയിൽ ചിലവാനം രൂപ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ നിലയ്ക്ക് പോകുന്നത് ശരിയല്ല.